

Зарубіжна Література

в навчальних закладах

5'2000

5'2000

ЗАРУБІЖНА ЛІТЕРАТУРА

в навчальних закладах

Щомісячний науково-методичний журнал

Свідоцтво про державну реєстрацію
Серія КВ № 1309
Видавництво «Етносфера»

За підтримки Міністерства освіти України

Головний редактор
В.В.Рогозинський

Редакційна рада:

З.В.Кирилюк, д. філол. н.
Д.С.Наливайко, д. філол. н.
О.М.Ніколенко, д. філол. н.
М.В.Теплінський, д. філол. н.
Р.Ш.Чілачава, д. філол. н.
О.С.Чирков, д. філол. н.
К.О.Шахова, д. філол. н.
Н.М.Бібік, д. пед. н.
А.М.Бойко, д. пед. н.
М.С.Вашуленко, д. пед. н.
Н.Й.Волошина, д. пед. н.
Є.А.Пасічник, д. пед. н.
А.В.Градовський, к. пед. н.
Л.Ф.Мірошниченко, к. пед. н.
Ю.І.Султанов, к. пед. н.
Н.І.Шинкарук, гол. спеціаліст МО

Редакційна колегія:

В.О.Братко, методист
С.Ю.Дітькова, к. пед. н.
Л.С.Зіневич, методист
О.О.Ісаєва, к. пед. н.
Ж.В.Клименко, к. пед. н.
О.М.Куцевол, к. пед. н.
Є.М.Миронов, методист
А.М.Мартинець, к. пед. н.
В.М.Назарець, к. філол. н.
Н.І.Письменна, методист
О.В.Пронкевич, к. філол. н.
С.В.Рудаківська, методист
С.І.Сафарян, методист
Б.Б.Шалагінов, к. філол. н.
А.Г.Шпиталь, к. філол. н.

Заст. головного редактора
Комп'ютерний набір
Комп'ютерна верстка

О.Т.Черниш
Н.К.Процко
А.І.Савицька

216-96-88

✉ 252055, Київ-55, а/с 238
Філія №1 «Етносфера»
Редакція журналу
«Зарубіжна література»

ЗМІСТ

Преамбула

Рогозинський В.В. Наука не для науки, а наука для школи. Щорічний звіт редакції «Зарубіжна література в навчальних закладах». 2

Специфіка викладання зарубіжної літератури

Клименко Ж.В. Формування уявлення учнів про загальнолюдське та національне в літературі. 5
Дітькова С.Ю. Образное постижение в методической системе (на примере изучения повестей Николая Гоголя). 8

Дискусія

Гольберг М.Я. Світова література в українській школі. 15

Педагогічна мозайка

Гриців Г.Р. У пошуках милосердного Бога... Урок-дослідження за повістю О.Пушкіна «Станційний доглядач». 6 клас. 18
Вершина Л.Т. «Все правдиво до ілюзій». Конспект двох уроков по изучению рассказов А.П. Чехова. 6 клас. 20
Демчук С.Є. І знову тайна кохання... Конспект уроку з вивчення трагедії В. Шекспіра «Ромео і Джульєтта». 8 клас. 23
Кашуба Є.І. Ігрові завдання за романом В.Скотта «Айвенго». Вікторина «Чи уважний ти читач?» 7 клас. 24

Методика і досвід

Методична палітра

Гуменюк В.І., Коваль С.Й. Жити в гармонії з природою. Інтегрований урок: романтичні твори поетів Й.-В. Гете, В. Жуковського і композитора Ф.Шуберта. 7 клас. 27
Крементуло В.К. «Кримські сонети» Адама Міцкевича. Методика проведення уроку-знайомства з поезіями польського митця. 9 клас. 31
Рада І.М. «Уолт Уїтмен, космос, Манхеттена син». Урок за творчістю американського поета. 10 клас. 37

Новий ракурс

Безсонова М.І. Так ли уж безответна его любовь? О «Гранатовом браслете» А.И. Куприна. Матеріали к уроку. 11 клас. 47

Позакласні заходи

Товмащенко В.П. Слідами улюблених телепередач. Сценарій літературної гри. 6 — 7 класи. 55
Бокотей О.М. День зарубіжної літератури. Рекомендації щодо проведення. 59

Літературно-музичний салон

Ісаєва О.О. «Жив-був один дивак...» Сценарій літературної вистави, присвяченої творчості Г.К. Андерсена. 5 клас. 60

СПЕЦІФІКА ВИКЛАДАННЯ ЗАРУБІЖНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

ФОРМУВАННЯ УЯВЛЕННЯ УЧНІВ ПРО ЗАГАЛЬНО-ЛЮДСЬКЕ ТА НАЦІОНАЛЬНЕ В ЛІТЕРАТУРІ

Однією із специфічних проблем методики зарубіжної літератури є формування уявлення учнів про загальнолюдське та національне в письменствах різних народів. Указуючи на важливість розгляду літератури як органічного поєднання національного й інтернаціонального, І.Франко зазначав: «Кожний чільний сучасний писатель — чи він слов'янин, чи німець, чи француз, чи скандинавець, — являється неначе дерево, що своїм корінням впивається якомога глибше і міцніше у свій рідний національний ґрунт, намагається відібрати в себе і переварити в собі якнайбільше його живих соків, а своїм іменем і короною поринає в інтернаціональній атмосфері ідейних інтересів, наукових, суспільних, естетичних і моральних змагань» (стаття «Інтернаціоналізм і націоналізм у сучасних літературах», 1898 р.) (8). Словесників слід учити школярів виявляти літературні аналогії, установлювати спільне й відмінне у творах, знаходити їх оригінальні риси. Такий підхід до викладання літератури сприятиме усвідомленню школярами єдності світового літературного процесу, самобутності його складових.

Широкі можливості у вирішенні цієї проблеми відкриває взаємозв'язане вивчення зарубіжної та української літератур, зокрема введення в шкільну практику елементів історико-типологічного та історико-генетичного зіставлення. Щоб старшокласники могли засвоїти думку про єдиний закономірний розвиток цілих художніх систем і про художню взаємозумовленість світового літературного процесу в цілому, необхідно ще в 5 – 8 класах дати учням початкові поняття про запозичення, мандрівні сюжети, вічні образи, наслідування, ознайомити їх з фактами ремінісанції (див. табл. 1), учити школярів умінню встановлювати аналогії на рівні мікроструктур, тобто окремих компонентів твору, а саме:

- теми;
- ідеї;
- проблематики;
- сюжету, композиції;
- образної системи;

характеру тропів (див. табл. 2).

У ході формування уявлення учнів про загальнолюдське та національне перевага слід надавати прийому порівняння і таким видам навчальної діяльності:

читання типологічно близьких і генетично споріднених текстів;

- переказ творів з елементами порівняння;
- пошук фольклорних і літературних аналогій;
- зіставлення тематики, ідейної сутності, проблематики, художніх засобів творів;
- складання плану порівняльної характеристики;
- порівняльна характеристика персонажів;
- твір з елементами порівняння.

Особливу увагу слід приділити принципу пріоритету загальнолюдських цінностей. Доцільно пропонувати школярам завдання, мета яких – наблизити їх до усвідомлення не лише подібності творів, а й близькості світоглядів різних народів. Так, у 5 класі при розгляді казкового епосу й маліх фольклорних жанрів потрібно звертати увагу учнів на спільність тем, ідей,

мотивів і сюжетів, подібність образів у різно-національних творах. Завершуючи вивчення фольклору народів світу, п'ятикласникам можна запропонувати запитання: «Що об'єднує різні народи?» Якщо в ході вивчення тематичного розділу словесник працюватиме над формуванням в учнів уміння виділяти загальнолюдське у творі, то на підсумковому уроці школярі зможуть назвати поняття, які свідчать про місцю єдності землян:

- спільні думки;
- спільні прагнення;
- спільні переконання;
- спільні погляди;
- спільні цінності;
- спільні уявлення;
- спільні мрії.

Працювати над формуванням названого вище уміння слід і під час позакласних заходів. Так, у 8 класі можна провести бесіду на тему: «Що таке сильний характер?» (за оповіданням М.Коцюбинського «Дорогою ціною» та повістю В.Бикова «Альпійська балада»). Учням доцільно запропонувати такі запитання:

Чи можна назвати сильними особистостями кожного з головних геройів оповідання й повісті? Обґрунтуйте свою думку.

Яку формулу сильного характеру підказують твори українського й білоруського письменників?

Пригадайте інші твори, героями яких є люди, сильні духом.

Зіставляючи образи Остапа, Соломії, Івана й Джулії, учні помітять: герой Коцюбинського Й.Бикова об'єднує багато спільного. І головне – сила духу, що живе в кожному з них. Водночас восьмикласники пригадають, що ця властивість людського характеру оспівується й в інших творах світового письменства (М.Лермонтов «Мцірі», Ф.Стендаль «Ваніна Ваніні», Дж.Лондон «Біла тиша», І.Нечуй-Левицький «Микола Джеря», І.Франко «Захар Беркут»).

Таким чином, школярі прийдуть до висновку, що в письменствах різних народів є образи, в яких втілено загальнолюдські уявлення про тип сильної особистості.

Серед типових рис людей, наділених сильним характером, восьмикласники зможуть виділити такі:

волелюбність (герой М.Коцюбинського протестують проти кріпацтва, герой В.Бикова – проти фашистської неволі);

- цілеспрямованість;

- мужність.

Показовою є відповідь учня одного з класів, де проводилася запропонована бесіда: «Сильний – це той, хто впевнено йде до поставленої мети, хто не боїться перешкод, що трапляються на шляху, хто, незважаючи ні на що, не повертає назад. Саме такими є головні герої названих творів».

Отже, пропонуючи до розгляду типологічні подібності, учитель не лише працює над поглибленням вивченого про типовість персонажів (поняття вводиться на уроці української літератури у 8 класі), а й спонукає учнів до осмислення важливих морально-етичних проблем, усвідомлення загальнолюдських ціннісних

орієнтації.

Поряд з утвердженням спільноти поступу письменств народів світу вивчення зарубіжної літератури повинно ґрунтуватися на принципі осмислення національної самобутності літературного явища. За даними Української літературної енциклопедії, національне та інтернаціональне в літературі — це специфічний естетичний вимір художнього твору, що зумовлює й самобутність і водночас інтегрує мистецькі надбання в загальнолюдську культуру (1, 469). Під національною специфікою літератури в сучасній науці розуміють органічну якість художньої літератури певного народу, відмінну від якостей інших літератур (2, 498). Вона виявляється через складний комплекс психічних установок суспільної свідомості, що формується під дією ряду чинників, а саме:

- природного середовища проживання нації;
- соціокультурних обставин її існування;
- історико-культурного досвіду (1, 469).

У літературі національна специфіка передається системою змістових і формально-стильових особливостей, притаманних творам даної нації (2, 498).

Вважаємо, що в середніх класах необхідно звернути увагу учнів передусім на змістові особливості національної специфіки. На основі праць літературознавця Д.Гачева (3), теоретика і практика перекладу С.Ковганюка (4), методиста Л.Мірошниченко (5, 6) можна виділити основні елементи змісту, які виказують національну специфіку твору:

1. Екзотизми (назви національних реалій певного народу, які в перекладі залишаються незмінними). Це будуть:

- ознаки соціального стану: дворянин, бюргер, козак; професії: чабан, ришка;
- посади: війт, цар, падишах;
- чини: капрапл, таємний радник, урядник;
- назви мір довжини та ваги: миля, ярд, фунт;
- назви грошей: ліра, долар, франк;
- назви свят, традицій, ігор, танців: пурім, голап;
- назви різних предметів матеріальної культури: одягу (спортук, черкеска); страв (ші, плов); музичних інструментів (гуслі, волинка); будівель (сакля, терем) і т. ін.;
- назви явищ природи, тварин, рослин: цунамі, койот, баобаб;
- звертання: селям-алейкум, сер, мадам.

2. Власні імена й назви.

У кожного народу є поширені власні імена (Джек — в англійців, Іван — у росіян і т.д.), а також власні назви тварин, що стали загальними (у росіян: корова — Буренка, кінь — Савраска, собака — Жучка, і т.д.). На національну специфіку можуть указувати й географічні назви.

3. Згадки про події національної історії, про специфічно-національні заняття, звичаї, обряди, традиції, погляди.

Наприклад, в українському фольклорі — про нашестя монголо-татар, у французькому — про похід Карла Великого до Іспанії і т.ін.

4. Опис національних особливостей зовнішності.

На належність до тієї чи іншої нації можуть вказувати риси обличчя, статура людини, її одяг. Так, специфічно-національним елементом одягу шотландця є спідниця.

5. Предметні й образні символи.

Одні й ті ж речі набувають різної конотації у певних народів. Так, символом гостинності в українців є хліб — сіль, у французів — хліб — вино, в узбеків — хліб —

чай.

Отже найяскравіше національна специфіка змісту твору розкривається через стилістичну лексику. Саме тому в ході навчання важливу роль необхідно відводити словниковій роботі, зокрема таким її видам, як:

- **тлумачення незнайомого слова;**
- **пошук слів, які вказують на національну специфіку твору;**
- **співвіднесення національних назв спільних або подібних реалій.**

Доцільно звернати увагу школярів на екзотизми, перевіряти, як вони розуміють їх зміст. Так, після читання гвінейської народної казки «Коли сміх проганяє страх» можна запропонувати п'ятикласникам такі запитання:

Який музичний інструмент, розповсюджений в Африці, згадується в казці? Як він використовується?

Про яку рослину неодноразово йдееться у творі? Шо ви дізналися про неї із словника?

Використовуючи відповіді на попередні запитання, доведіть, що батьківщина прочитаної казки — Африка.

Одним із ефективних видів словникової роботи є пошук слів, що відображають національну специфіку твору. Наприклад, при зіставленні англійської народної казки «Розумна жінка» з українською «Мудра дівчина» школярам можна запропонувати назвати лексеми, які вказують на національне походження першого твору. Учні звертають увагу на власні імена (Джек (одне з найпопулярніших в Англії імен), Гобборн Сіср). До казок, які звеличують розум і кмітливість простої людини, належить і кумицька народна казка «Хитрий Байбурак». Порівнюючи її з названими вище творами, доцільно дати школярам завдання виписати слова, що надають казці національного забарвлення (Байбурак, аул, бешмет, сакля, чурек, кан).

Інтерес у підлітків викликає і такий вид роботи, як співвіднесення національних назв подібних реалій. Так, п'ятикласникам можна запропонувати на матеріалі народних казок дослідити, як у різних народів називався голова держави. Співідносячи назви (цар, ван, султан, король, падишах, хан), учні не лише помітять їх розмаїття, а й, можливо, прийдуть до висновку, що наявність таких слів підказує, де народився той чи інший твір.

Такі види робіт є важливою складовою інкультурації дитини, адже вони сприяють приверненню її уваги до національних реалій різних народів, допомагають формуванню її уявлень про національне в літературі. Завдяки їм учитель відкриває підліткам «вікно в інший світ, у світ інших народів, іноді — в іншу епоху» (7). Водночас школярі краще усвідомлюють національну специфіку рідної культури.

Література:

1. Українська літературна енциклопедія: В 5 т./»Українська енциклопедія» ім. М.П.Бажана. — К., 1995. — Т. 3. — 496 с.
2. Літературознавчий словник-довідник. — К.: ВЦ «Академія», 1997. — 752 с.
3. Гачев Г.Д. Национальные образы мира. Космопсихолог. — М.: Прогресс: Культура, 1995. — 479 с.
4. Ковганюк С. Практика перекладу. — К.: Дніпро, 1968. — 276 с.
5. Мірошниченко Л.Ф. Методичний лекторій для вчителя зарубіжної літератури. Етапи вивчення художнього твору. Лекція 7 (продовження)//Всесвітня література в середніх навчальних закладах. — 1997. — № 11. — С. 17.
6. Мірошниченко Л.Ф. Уроки члення національ-

ной предметності (на матеріале повестей Н.В.Гоголя)/IV Гоголівські читання. Збірник наукових статей.

- Полтава: Мін. освіти України. - 1997. - С. 168-171.

7. Федоров А.В. Искусство перевода и жизнь литературы: Очерки. - Л.: Сов. писатель. Ленингр. отд-е, 1983. - С. 13.

8. Франко І. Збір. творів: У 20 т./Наукова думка. - К., 1955. - Т. 18. - С. 505.

Ж.В. КЛИМЕНКО,
кандидат педагогічних наук
Київ

Додаток до статті «Загальнолюдське та національне при вивченні зарубіжної літератури»

Таблиця 1

Матеріали для висвітлення генетичних зв'язків зарубіжної та української літератур

клас	поняття, пропоновані до вивчення	порівнювані твори
5	початкове поняття про мандрівні сюжети	Казки народів світу (російська «Морозко», польська «Про двох дівчат, добру й лиху», словацька «Брати-місяці», лужицька «Гарна і погана лівчина», чеська «Про добру Бетушку і лиху Барушку» — українська «Ділова дочка й бабина дочка»)
5	закріплення поняття про мандрівні сюжети	Ш. Перро. «Пепелюшка, або Кришталевий черевичок» — С. Гребінка. «Мачуха і панючка». Г.К. Андерсен. «Ялинка» — Олена Пчілка. «Сосонка»
6	початкове поняття про вічні образи	Міфи «Прометей», «Дедал та Ікар» — М. Рильський. «Прометей», А. Малишко. «Прометей», М. Вороний. «Ікар»
6	початкове поняття про запозичення, поглиблення поняття про мандрівні сюжети	I. Крілов. «Вовк і Ягня» — Л. Глібов. «Вовк і Ягня»
7	поглиблення поняття про запозичення	В. Скот. «Айвенго» — П. Куліш. «Чорна рада»
8	поглиблення поняття про запозичення, вічні образи	М. Сервантес. «Дон Кіхот» — Л. Костенко. «Балада моїх ночей»
8	ознайомлення з фактами ремінісценцій	Гомер. «Одіссея» — М. Рильський. «Як Одіссея, натомлений блуканням...»
8	початкове поняття про наслідування	Горацій. «До Мельпомени» — М. Рильський. «Пам'ятник»
8	поглиблення поняття про запозичення	Ж. Бед'є. «Трістан та Ізольда» — Леся Українка. «Ізольда Білорука»
8	ознайомлення з фактами ремінісценцій	У. Шекспір. «Гамлет» — Леся Українка. «У пушці» (уривок), М. Зєров. «Poor Yorick»

Таблиця 2

Матеріали для висвітлення типологічних сходжень зарубіжної та української літератур

клас	рівні порівняння	порівнювані твори
5	тема, ідея, сюжет, образи	Казки народів світу
5	тема, ідея	Прислів'я, приказки і загадки народів світу
6	тема, ідея, образи, характер тропів (гіпербола)	«Давид Сасунський», «Калевіпоег» — «Пісня про Байду», «Ой, Морозе, Морозенку...»
6	тема, ідея, образи, проблематика	Дж.Грінвуд. «Маленький обідранець», В. Короленко. «Діти підземелля», Б. Прус. «Антек», «Гріхи дитинства» — І.Франко. «Грицева шкільна наука», «Малий Мирон», Б.Грінченко. «Грицько», «Украла», М. Коцюбинський. «Маленький грішник», В. Винниченко. «Грицько-халамидник»
7	тема, ідея, образи, композиція, характер тропів (гіпербола, постійні епітети)	Билина «Ілля Муромець і Соловей Розбійник» — «Дума про козака Голоту»
7	тема, ідея, образи, проблематика	Фольклорні балади про Робін Гуда, І. Вазов «Белимелець» — «Пісня про Устима Кармелюка», М. Вовчок. «Кармелюк»
7	тема, ідея, образи, проблематика	М. Гоголь. «Тарас Бульба» — І. Франко. «Захар Беркут»
8	тема, ідея, образи, проблематика, композиція, характер тропів (гіпербола)	«Пісня про Роланда» — «Слово о полку Ігоревім»
8	тема, ідея, образи, проблематика	Стендалль. «Ваніна Ваніні», Е.Л. Войнич «Овід», В.Биков «Альпійська балада» — М. Коцюбинський «Дорогою ціною»